

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΝΗΡΩΤΕΑ ΜΟΡΟΝ. 'Εν Αθηναις φ. 15.—'Εν δὲ ταῖς ἐπαρχ. φ. 16.—'Εν τῷ Εὔωτ. φ. 25.
ΑΓΓΕΛΙΑΙ, ἀκαδ. ἡ δις. λ. 20, τρίς 25; ἔξι καὶ λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 25, ἔτος ἡ ἔξι μηνίαν λ. 20.

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

—ΓΡΑΦΕΙΟΝ, οδος ΜΟΥΣΩΝ, Αριθ. 4, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν Πλατείαν Συντάγματος.—

'Απὸ τῆς σήμερον ἀρχόμεθα νὰ δημοσιεύωμεν ἐν
ἐπιφύλλιδι περίεργον μυθιστορημάτιον

ΑΠὸ ΤΟΥ ΟΥΡΑΝΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΗΝ.

ἔνδει τῶν εὐφυεστέρων καὶ πολυμαθεστέρων συνερ-
γαῖῶν τοῦ ΜΗΧΑΝΕΑΣ.

Τυποσχόμεθα νὰ σκανδαλίσῃ ὅλον τὸν κόσμον νὰ
ἀναγνωσθῇ μεθ' ἀπλήστου ἐνδιαφέροντος, νὰ φα-
γωθῇ ἀπὸ τοὺς φοιτητὰς, νὰ καταζητηθῇ ἀπὸ τοὺς
κληρικοὺς, νὰ μελετηθῇ ἀπὸ τοὺς ἐπιστήμονας, νὰ
γίνεται λόγος καθημέραν περὶ αὐτοῦ εἰς τὸ Πανεπι-
στημιον, εἰς τὰ καφενεῖα, εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ τὰς
Πλατείας.

"Οσον ἀφορᾷ τὰς Κυρίας, αὐταὶ βλέπουν ἀπὸ σή-
μερον τί τρυφερὸς ποῦ εἶνε δι' αὐτὰς ὁ συγγραφεὺς.

Θὰ διαρκέσῃ ἐναὶ σχεδὸν μῆνα.

ΦΡΟΥ - ΦΡΟΥ

'Επληροφορήθηκεν ἀπὸ ἔνα ράπτην ἵερῶν ἐνδυμάτων
ἃς ἐπιγραφάς αἱ ὄποιαι κεντῶνται διὰ σύρματος ἐπὶ
τῆς σημαίας τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Ἰδού αἱ κυριώτεραι.

— 'Η κυβέρνησις ἔκλεψε δεκαοκτώμιση πήχαις ἀπὸ
τὸν Φαλήρῳ οἰκόπεδον τοῦ κ. Μάνδζα, πληρώσασκ αὐ-
τὲς μόνον 5,000 δρ.

— 'Η κυβέρνησις ἀγοράσθηκε ἀπὸ τὸν ληστὴν Ζούρ-
κα καὶ τὸν ἀφῆσε νὰ δραπετεύσῃ. Ἐξακολούθει δὲ νὰ
μοιάζηται λάθυρος ἐκ τῶν φαντασιῶδῶν ληστοπρα-
ξιῶν του.

— 'Η κυβέρνησις ἐπρόδωσε τὸ "Εθνος λύσασκ τὸ με-

θορικκὸν ζήτημα καὶ κλείσασα οὕτω πάντα λογαριασμὸν
μετὰ τῆς Τουρκίας.

— 'Η κυβέρνησις ἔξηντέλισε τὸ "Εθνος, δεχθεῖσαν
ἀντιπροσωπεύεται διὰ μισς μόνης ψήφου ἐν τῇ Ἐπιτροπῇ
τῶν ἀποζημιώσεων τῆς Αἰγύπτου, ἐν φαῖς μεγάλαις
δυνάμεις ἔχουσιν ὅλαις ὅμοιος ἔξι ψήφους.

— 'Η κυβέρνησις ἀπένειμε τόσα ρουσφέτια εἰς τοὺς
ὑπουργικοὺς βουλευτὰς ὥστε, πλὴν τοῦ Σταμούλη, ἀδε-
βαίου καὶ αὐτοῦ, δὲν δυσηρέστησε κάνενα ωστε νὰ γίνη
ἀντιπολιτευόμενος.

— 'Ο κ. Σιβίτανίδης ὁμολογεῖ διὰ τοῦ Τηλεγράφου ὅτι
ἔξεπλάγη ἀκούσας ὅτι ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης ἀπέ-
λυσε τὸν Ζούρκαν ἵνα τὸν στείλῃ εἰς Καλαμπάκαν νὰ
πολεμήσῃ τὴν ἐκλογὴν τοῦ Σιβίτανίδου. 'Ο Ζούρκας
ὅμως δὲν πιστεύομεν νὰ ἐκπλαγῇ ἀν δ αὐτὸς ὑπουργὸς
στείλῃ τὸν Σιβίτανίδην νὰ καταδιώξῃ τὸν Ζούρκαν λη-
στοπραχτοῦντα. Αὐτὴ λέγεται μέθοδος ὁμοιοπαθητική.

— Αἱ Νέαι Ἰδέαι πληροφορούμεθα ὅτι προσεχῶς δημο-
σιεύουν κλασικὴν τραγῳδίαν ὑπὸ τὸ ὄνομα Μαρδζαρία.
Θέμα τῆς τραγῳδίας ἔσται ἡ ὑπὸ τοῦ Ράλλη καταβρό-
χησις τοῦ οἰκοπέδου τοῦ Μάνδζα.

— Δεῖγμα τῆς τραγῳδίας πρόκειται τὸ ἔξιτης ἐρανισθὲν
ἐκ τοῦ ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν Δ. Μάρδζας καὶ Δ. Ράλλης
ἀρθρὸν τῶν Νέων Ἰδέων τῆς Τρίτης:

«.... ἀλλ' ὁ κηπουρὸς ἡτο ἀκαμπτος. Τὸ γήπεδον
ἡτο εἰς αὐτὸν ἵερον, διότι εἰχεν ἀναστήσει ἐντὸς αὐτοῦ
πέντε τέκνα του, τὰ ὅποια δ θάνατος ἐθέρισεν δ.λα».

Τοικύτας νεκρωναστάσεις θὰ ἔχῃ πολλὰς ἡ τραγῳδία
Μαρδζαρία.

— Κυκλοφορεῖ πάλιν δαμαλίς ἰδαγική. Παρὰ πολλῶν ια-

τρῶν ἡκούσαμεν ὅτι εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐμβολιάσουν κό-
σμον μὲ τοιαύτην ψευδοδαμαλίτιδα. Ἐντεῦθεν ἔκεινα τὰ
αἰώνια εἰς τὸ ἀστυνομικὸν δελτίον: Ἀπέθανεν ὁ δεῖνα
ἔξι εὐλογίας, ἐτῶν τόσων, ἐμβολιασμένος. Τὸ δόπον θὰ
πῆ εἰς τὴν ἵστρικὴν γλῶσσαν: ἀρεμβολίαστος. Ποῖος
ἄρα γε εἶναι ὁ Τημηκατάρχης τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἑσω-
τερικῶν ὁ προμηθεύμενος τοιαύτην δαμαλίδα. Τὸ νόστι-
μον δὲ ὅτι καὶ αὐτὴ δὲν εἶναι ἀφθονος! Οὔμε!!

Τὴν Τρίτην ὁ φεβερός Ἀρεταῖος ἔκαμε κρισιμωτάτην
ἔγχειρισιν εἰς νεώτατον παιδίον, ὑπὸ τὸν βραχίονα τοῦ
όποιού ἀνεψύη νεόπλασμα δύγκου πεπονίου. Καὶ ἀφοῦ διὰ
χλωροφορμισμοῦ ἀπέκοψεν αὐτὸ, εἶδεν ὅτι ὑπ' αὐτὸ
ὑπῆρχεν ἄλλο, καὶ ἐδέσεις ν ἀποκόψῃ ὅλην τὴν χειρα, ἕπότε τὸ παιδίον ἐκινδύνευσε τὸν ἔσχατον κίνδυνον. Ὁ
Ἀρεταῖος ὑπῆρξε τὴν ἡμέραν ἔκεινην εὐσπλαγχνικώτα-
τος, ἔμεινεν ἐπὶ μίαν περίπου ὥραν εἰς τὸ προσκέφαλον
τοῦ παιδίου ἔως ὅτου τὸ ἐπανέφερεν εἰς τὴν ζωήν. Οἱ
φοιτηταὶ ἀνεχώρησαν πλήρεις συγκινήσεως καὶ τρυφερό-
τητος διὰ τὸν μοναδικὸν τῶν Ἀρεταῖον.

Γειμανικὴ εὐσυνειδησέα; Οἱ ἀγαθὸις γέρων ἀρ-
χικηπούρος τῆς Αὐλῆς κ. Σμιθ ἡμέρας τὴν Δευτέ-
ραν πρὼτη τὸ πρῶτον σάλπισμα τῆς καταιγίδος, χωρὶς νὰ
προφυλαχθῇ διόλου, ἔδραμεν εἰς τὸν Βασιλικὸν Κῆπον νὰ
προλάβῃ τίποτε βλάβας τῶν δένδρων. "Εμεινεν ἔκει ἔως
ὅτου παρέλθῃ μὲν ἡ καταιγίς, πλευριτωθῇ δὲ αὐτὸς, καὶ
τῷρα κατάλειται βαρέως ἀσθενής.

"Ο κ. Βελένδζας ἔζητησε νὰ παρηγορῇ ὀλίγον τὰς μαυ-
ρας ὥρας του ἐν τῷ Θεραπευτηρίῳ μὲ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ

Μὴ Χάνεσαι. Εἰς τὸν διανομέα μας ἡ φρουρὰ ἀπήντη-
σεν ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται νὰ λαμβάνῃ ἐφημερίδας ὁ Βε-
λένδζας. Πῶς σᾶς φαίνεται ἡ αὐτοσχέδιος αὕτη τιμω-
ρία υποδίκου υπὸ τῆς φρουρᾶς;

Τι χαρὰ Θεοῦ ἡτο προχθὲς μετὰ τὴν καταιγίδα, ἡ
θαλασσα τοῦ Φαλήρου ἀφροπράσινισμένη, πρασινοφρε-
σμένη μὲ τὰ χρώματα τῶν ἀπένναντι βουνῶν καὶ τοῦ ου-
ρανοῦ πίπτοντα τῶν ζωντανὰ εἰς τοὺς κόλπους της καὶ αὐτὴ
νὰ θυμώνη, νὰ φουσκώνῃ, νὰ κυρτοῦται ὡς βάχη γαλῆς
ἔξηγριωμένη, καὶ νὰ κυλίῃ καὶ νὰ σπᾷ τὰ κύματά της!

Εἰδομεν τὴν ἡμέραν ἔκεινην καὶ εἰς τὸν οὐρανὸν τὸν
πρὸς τὴν Καστέλλαν δύο ὄλοφάνερα σημεῖα τοῦ καιροῦ.
Ἐν σύνεφον εἰς σχῆμα ἀετοῦ μὲ πρόσωπον τοῦ Τρι-
κούπη, γελοιογραφημένου ὑπὸ τοῦ Ἀσμοδαλοῦ, ἐστραμ-
μένον ἀγριώτατα πρὸς τὴν Καστέλλαν. Ἄλλα ὀλίγον
παρακάτω ἄλλο νέφος ἐσχημάτιζε τέρας παραδόξον,
εἶδος φάλαίνης φοβερᾶς μὲ πελωρίαν σύραν ἀνυψωμένην,
δίκην φοβεροῦ μαστιγίου. Τὸ τέρας ἐφαίνετο διώκον τὸν
ἀετὸν Τρικούπην. Μὴν ἡτο ἡ πλειοψηρία; Μὴν ἡτο
μειοψηρία, ἀπειλοῦσα αὐτοκτονίαν; Ἡ δὲ Καστέλλα,
λευκὴ, ὡς σαβανωμένη, ὑφοῦτο ὡς πολύθυρον μαγικὸν
ἀνάκτορον, καὶ κάπου κάπου τὴν ἐρόδιζε χρυσῆ ἡλίου
.... δύσις.

Καὶ μία λεπτομέρεια. Οἱ κλητὴρ ὁ ὑποστὰς τὴν λάμ-
ψιν καὶ τὸ βρερρόρ τοῦ κερκυνοῦ, καλούμενος Τσόγγας
Δράκος, ἡτο ὁ ἴδιος ὅστις ἔπεσε εἰς τὸ Καλαμάκι τὴν
ἡμέραν τῶν Εγκαινίων τῆς Τομῆς τοῦ Ἰσθμοῦ. Εἴναι

ΕΠΙΦΥΛΑΣ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ

ΑΠΟ ΤΟΥ ΟΥΡΑΝΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΗΝ.

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

Τὸ ώρολόγιον τοῦ Παραδείσου ἐσήμανε τὴν ἓην ὥραν
μετὰ μεσημέριαν. Εἰς δὲ τὸ παρὰ τὰς πύλας αὐτοῦ κεί-
μενον καφφενεῖον «τὸ Παυσίλυπον» διατηρούμενον ὑπὸ¹
τοῦ Ἀγίου Πέτρου καὶ ἰδιοκτησίᾳ αὐτοῦ ὃν, οὐδεὶς πε-
λάτης ὑπῆρχεν· ἡ θερμότης ἡτο ἀφόρητος. Οἱ Ἀγιοις
Πέτρος ἐπεριπάτει βραδέως, κεκυφώς, ἔχων τὰς χειρας
ὅπισθεν του καὶ ἀφίνων νὰ ὀλισθαίνῃ ἀνὰ πᾶν βῆμα καὶ
ἔνα πυρῆνα τοῦ ἔξι ἡλέκτρου κομβολογίου του.

"Ακρα σιγὴ ἐπεκράτει ἐν τῷ καφφενείῳ διακοπτομένη
ὑπὸ τοῦ ἥχου μόνον τῶν κλειδῶν τοῦ Ἀγίου Πέτρου, Ἀσπασία ὄρθια καὶ ἐσκυμμένη ὀλίγον ἔκει εἰς τὴν θέσην
αὐτινες ἡσαν ἀνηρτημέναι ἀπὸ τῆς ὁσφύος καὶ ἀγὰ πᾶν της ἀνεγίνωσκε τὸν «Φίγαρο». Ο δὲ Ἀγιος Πέτρος συ-

βῆμα αὐτοῦ ἐσείσθη τοσοῦτον θορυβωδῶς, ὥστε ἐνόμιζε
τις δτι ἡκουε τὸν κρότον ἀλύσσεων δέκα καταδίκων πε-
ριπατούντων εἰς τὴν αὐλὴν τῶν κατέργων.

Ο ὑπηρέτης Ἀνδρέας, ὅστις ἐπὶ πολλὰ ἄλλοτε ἔτη
εἶχεν ὑπηρετήσει ἐν τῷ καφφενείῳ τῶν Χαυτείων «Τὸ
Βυζάντιον», ἐσκούπιζε τὸ καταβεθρεγμένον ἥδη πάτωμα
τοῦ καφφενείου, θέσας τὰς καθέκλας ἐπὶ τῶν τραπεζῶν.

Εἰς τὴν δεξιὰν πλευρὰν παρὰ τὸν τοῖχον ἡτο τὸ Τα-
μεῖον περιτετειχισμένον, οὕτως εἰπεῖν, ὑπὸ ἡμικυκλοει-
δούς ἐκ μαρμάρου Μπάγκου, ὅπισθεν τοῦ δούοιου ἴστατο
ἡ περίφημος ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ Περικλέους Ἀσπασία.
Εἶχε τὴν θέσην διευθυντρίας τοῦ Καφφενείου ἐφόρει δὲ
λεπτὸν ἐκ μετάξης κυρκούν φόρεμα μὲ βραχείας χειριδίας,
αἵτινες ἀφίνων γυμνὰ ὀλόκληρα σχεδὸν τὰ τετονευμένα
καὶ ἀλαβάστρινα ἀντιβράχια της. Τὸ δὲ καρβέ τοῦ φο-
ρέματος ἐπὶ τοῦ στήθους της ἐπέτρεπεν εἰς τὴν ὅρασιν
νὰ βλέπῃ μόλις τὸ τέταρτον τῶν ἔξι ἀφροῦ γαλακτος πε-
πλασμένων μαστῶν. Ἡ δὲ τῆς ἀναπνοῆς ἀνοιγομένη
καὶ κλεισμένη ῥυθμικῶς μαγευτικὴ χαράδρα τῶν δύο τού-
των ἡμισφαιροειδῶν βράχων τῆς ἥδυπαθείας, ἔνθα κα-
ταυντρίζονται τὰ τυχὸν ἐκεῖθεν διαπλέοντα ἐρωτικὴ
βλέμματα, ἀνεμίμνησκε τοὺς μυθολογουμένους παρὰ τὰ
στόμιον τοῦ Βοσπόρου δύο ἀνοιγοκλεισμένους βράχους,
ἔνθα οἱ Ἀργοναῦται ἀπώλεσαν τὸ πηδάλιον των.

αωστὸς δράκος ὅστις δὲν παίρνει οὔτε ἀπὸ νερὸς, οὔτε ἀπὸ φωτιάς.

Ἡ ἀφροπλασμένη Διάπλασις τῷ Παιδώῳ, τὸ γλυκὸν φῶς γαλατομπούρεκο παιδιακόνοι περιοδικό, τὸ ὄποιον δὲν χαλᾶ ὅμως τὰ δόντια, τούναντίον τὰ λευκάνει, καθὼς λευκάνει ὅλον τὸ πνεῦμα τῶν παιδιῶν, θὰ πωλήται εἰς τὸ ἔξτης καὶ εἰς τοὺς δρόμους, διὰ νὰ εἰσέρχεται: γελαστό, γελαστό, καὶ σοβαρό, σοβαρό καὶ εἰς τὸ πτωχότερο σπῆτι, ὅπου ὑπάρχουν νεαροί πλάσεις διὰ διαπλασίαν, ὅπου ὑπάρχουν νεαροί μητέρες θέλουσαι νὰ νανουρίσουν τὰ μικρά τῶν ὅχι μὲ ἀνοστοπχρήματα, ἀλλὰ μετὰς τερπνοτέρας καὶ διδακτικωτέρας σελίδας. Αὕτη ἡ Διάπλασις εἶναι λευκὴ ὡς γάλα, οὐσιαστικὴ ὡς καύματι καὶ κομψὴ κομψὴ σὰν κούλα. Μπορεῖ τὰ σπῆτια τὰ Ἑλληνικὰ νὰ μὴν ἔχουν εἰκόνισμα, λάδι, κανδήλα, φωμή, Διάπλασιν τῷ Παιδώῳ πρέπει νὰ ἔχουν. Καὶ φθηνή, φθηνή, 30 λεπτά κατὰ μῆνα.

Τρέξατε εἰς τοῦ Κατσίμπαλη, ὅσοι ἔβαρύνθητε τὰ μονότονα μοῦτρά σας καὶ θέλετε νὰ δῆτε μίαν μεταβολὴν αὐτῶν, ἔστω καὶ ἐπὶ τὸ τερατωδέστερον Οὐ! Θὰ γελάσετε φοβερά. Ἐχει δύο διαβολοκαθρέπτας, οἵτινες ἔχουν δύναμιν ὅλων τῶν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου σατυρικῶν φύλων. Ἰδίως δὲν αἱ, ὅστις εἶναι ὁ ἐπὶ τοῦ πλατεια-σμοῦ. Ἀμα ἐνοπτρισθῆτε εἰς αὐτὸν, ἀμέσως ὡς νὰ σοῦ κατάφερε ἐπὶ τε τοῦ πίλου καὶ τῆς κεφαλῆς νεώτερός τες Ἡρακλῆς γιγαντώδη καπελιά, ὅλον τὸ πρόσωπον λαμβάνει ὅγκον καὶ περιφέρεται ἐνὸς πιάτου, ἐπὶ τοῦ δακτυλιαίου χείλους τοῦ ὅποιου διακρίνονται ὡς ἐν ἀναγλύφῳ κάτι ματάκια, κάτι μυτίσαις, κάτι, κάτι. Καὶ τότε ἀρχίζει τὸ αἴρινδιον γέλοιο, τὸ ζεκάρδισμα, τὸ

σπάσιμο τῶν πλευρῶν. Μὰ τί γέλοια εἶναι ἔκεῖνα. Ὁ μελαγχολικώτερος ἀναγεννᾶται! Εἰς τὸν ἄλλον διαβολοκαθρέπτην τελεῖται ἄλλο θαῦμα! Τὸ πρόσωπόν σου, τὸ ὄσειδές ἢ μηκύλλον ἢ γωνιώδες ἢ τριγωνοειδές μεταβάλλεται εἰς ἐνα μεγάλο κομμάτι βοείου κρέατος. Ὁταν δὲ πολλοὶ συγχρόνως ἐσοπτρίζωνται τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ διαβολοκαθρέπτου μεταβάλλεται εἰς κατσικίσκο. Τὰ χείλη σου μεταβάλλονται εἰς σπηλαῖον, ὁ λαιμός σου εἰς κολιοννάν ἀπὸ κρέας, ἀποκτήσει δύο κεφαλάς, ἀναποδογυρίζεσαι, ἀπογυμνοῦσαι, μιστρελλαίνεσαι καὶ φύγεις.

Τώρα ποῦ ἔχει ἀπεργίαν ὁ ἀγαπητὸς Σουρῆς δι' ἐνα μῆνα, ζεπετάχθηκε εἰς τὸ Γραφεῖον μας σπαρταριστὸς, σπαρταριστὸς ἔνας Σπάρος, ὅστις θὰ γράφῃ τὰ τραγούδια τοῦ Μῆχανεσα. Πῶς σάς φαίνεται ἡ Νιοφερμένη του; Δὲν εἶναι ἀσχημη! Κοκέτα τοῦ διαβόλου! Εἰς κάθε φύλλο θὰ μάς δείχνῃ τὴν οὐρά του σπάρος!

Εἰς τὸ ἀπέναντι τῆς Πιστωτικῆς Υποκατάστημα τῆς Οινοποιίας τῶν ἀδελφῶν Τρίπου πωλεῖται καὶ κατὰ ποτήριον, μόνον ἀντὶ 20 λεπτ. τὸ ἐν Βορδώ βραβευθὲν Κονεάκ τῆς Ἀκροκορίνθου. Κατὰ τὸ ἀγγλικὸν σύστημα θὰ διοργανωθῇ ἐκεὶ ἐντὸς ὀλίγος πολυτελεστέρας κονιακοποσία ἐπὶ ποδός καὶ τώρα τὸν χειμῶνα θὰ γίνη ἔκει ἔνας σταθμὸς περίφημος ἀντιχιονικός, ἀντιψυχικός καὶ ἀναψυκτικός.

Εἰς τὴν γειτονιά μας ἔχουμες ἐνα περίφημον παπαγάλον, ὅστις δὲν κάμνει ἄλλο παρὰ νὰ σφυρίζῃ γλυκύτατα

νινος διερχόμενος ἐκάστοτε ἐνώπιόν της δὲν ἀντεῖχε νὰ μηρίπτῃ κρυφίως καὶ ἐν λοξὸν βλέμματα ἐπὶ τῆς χαραδράς εἰσείνει.

Ἀπέναντι τοῦ τημένου ἐπὶ βελούδινον καναπὲ ἡτο ἀμελήτως ἔξηπλωμένη ἡ ἀθωαθεῖσα ἀμαρτωλός Κασσινή, τὴν ὁποίαν ὁ Ἄγιος Πέτρος παρέλαβεν ἐπίσης εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του ὡς σερβιτόραν τοῦ καφρενείου του. Η Κασσιανή ἡτο λίγην ἐλαφρῶς ἐνδεδυμένη, εἰς τρόπου ὃστε ἀπετυποῦτο τελείως ὀλόκληρον τὸ εὔσαρκον καὶ τρυφερὸν σῶμα της, πρὸς μέγαν πειρασμὸν τοῦ Ἅγιου Πέτρου, ὅστις ἀν καὶ ἐφαίνετο κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν κατεχόμενος ὅπο μελαγχολικῶν διαλογισμῶν, ἐν τούτοις δὲν ἥδυνατο νὰ μὴ ἀπολαμβάνῃ τῆς εὐχαριστήσεως τοῦ βλέπητο διόρδρα ταύτοχρόνως καὶ τὰς δύο ἀριστουργηματικὰς ἐκείνας ζώσας εἰκόνας· τοῦθ' ὅπερ τὸν καθίστα σχεδὸν παρκελλάπτα. Μὴ ἔχουσα δὲ ἡ Κασσιανή τι νὰ καμῇ ἐπαίξει μὲ τὴν λελυμένην καὶ ἀτακτον κόμην της, καὶ ἀπὸ κατιροῦ εἰς καιρὸν ἀνεγίνωσκε ὑψηλοφάνως τὰς τιμὰς τῶν ἐπὶ τοῦ Πίνακος τῆς διατιμήσεως ποτῶν γειτονῶν καὶ ποιοῦσα ἀστείας τινὰς παρατηρήσεις.

Ἡτο ἀκριβῶς ἡ ὥρα καθ' ἧν ἐπωλεῖτο ὁ «Νέος Παραδεισός», μια τῶν ἐγκριτωτέρων καὶ σπουδαιοτέρων ἐρημερίδων τοῦ Παραδείσου» αἱ ὄξειται φωναὶ τῶν μαγγάνδεσχίζον ἦδη τὸν ἀέρα· ἡ Κασσιανή ἔστειλε τὸν γενδρέαν διὰ νὰ ἀγοράσῃ τὸ φύλλον. Μετ' ὄλιγον ἡ αὐτὴν

σιγὴ ἐπεκράτησε, τῶν δύο γυναικῶν βυθισθεισῶν εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ἐφημερίδων, τοῦ δὲ Ἅγιου Πέτρου ἔξαλονθεῦντος νὰ περιπατήθῃ βραδέως εἰς τὴν αἴθουσαν.

— Κεσάτια! κεσάτια! ἐπὶ τέλους ἀνεφώνησεν οὗτος, ὑψών τὰς ὄφρες καὶ σείων ἐλαφρῶς τὴν κεφαλήν, ἀποτεινόμενος πρὸς τὴν Ἀσπασίαν· δὲν ἥξερω τι θὰ γίνωμεν!

— "Ἐχεις πολλὰς ἀπειτήσεις, βλέπω, ἀπαντᾷς ἡ Ἀσπασία μὲ ὄφος μεγάλης οἰκειότητος· δὲν βλέπεις ὅτι τώρα ἔχομεν Saison-morté; καὶ διὰ ὅλοι οἱ ἀνθρώποι εὐρίσκονται εἰς τὰς ἔξοχας; η θέλεις νὰ κλείνωνται ἐδώ κάριν σου καὶ νὰ σέ κάμνουν νὰ κερδίζῃς; η φιλαργυρία σου, "Αγιέ μου, δὲν ἔχει ὅρια!"

Τὴν τελευταίαν ταύτην φράσιν ἡ Ἀσπασία συνώδευσε μετὰ πονηροῦ μειδιάματος, διότι εἶχε συλλάβει ἐν πεντάλεον βλέμμα τοῦ Ἅγιου Πέτρου ἐπὶ τοῦ στήθους της.

— "Η φιλαργυρία μου! μάλιστα, ἡ φιλαργυρία μου! καὶ δὲν συλλογίζεσαι διὰ εὐρισκόμεθα εἰς τὰς αἰωνίους μονάς; εἰς τὴν Γῆν οἱ ἀνθρώποι ζῶσι, 70 τὸ πολὺ 80 ἔτη, καὶ κακῶς καλῶς διέρχονται τὸν βίον. Ήμεῖς ὅμως οἱ ὄποιοι ἔχομεν ἐνώπιον ἡμῶν αἰώνιον μέλλον, δὲν πρέπει νὰ ἔχωμεν ἀπειρον χρήματα διὰ νὰ ἔξασφαλισθῶμεν; Καὶ ποῦ ἥξερεις, ἐδὲν μίαν ἡμέραν δὲν τοῦ καπνίσῃ τοῦ Παναγίου Γέροντα καὶ μοῦ κλείσῃ τὸ καφρενεῖον....

— "Ε! τότε διέκοψεν ἡ Ἀσπασία, σοῦ μένει ἡ θέσις

τὴν ἀντικρυνή του γειτόνισά μας . . . τὴν Νέαν Ἐφημερίδα. Καὶ τί φοῦρκα ποῦ τὸν ἔχει αὐτή. Νὰ τὸν προφύλακτουν, διότι μπορεῖ νὰ τοῦ βγάλῃ τὰ μάτια.

—
Μετὰ χαρᾶς ἡκούσαμεν τὴν μεταξὺ τῶν καθηγητῶν Γυμνασίου κατάταξιν τοῦ μοναδικοῦ μυθογράφου μας καὶ διακεκομένου λογίου μὲ τὰς νεωτέρας ἰδέας καὶ ἔγκυκλοπαιδικῆν παίδευσιν κ. Παναγιώτου Ν. Φέρμπου. Καὶ ἀγαπῶμεν τόσον πολὺ τὸ ὄνομα τῶν Καλαθρύτων, ώστε δὲν δυσηρεστήθημεν διόλου ἀν διωρίσθη ἐκεῖ, ἀν καὶ τὸν ἡθέλομεν ἔδω.

—
Περὶ τῆς λαμπρᾶς ἐπιτυχίας εἰς τὰς ἐξετάσεις τοῦ ἐν Παρισίοις τὴν μηχανικὴν σπουδάζοντος μήνου τοῦ ἑκδότου τῆς Παλιγγερεσίας κ. Ἡλία Ἀγγελοπούλου, δὲν ἀμφεβάλλομεν. Νέος τόσον εύφυης, φιλότιμος, ἀγαθὸς, δὲν ἦδοντας ἥ νὰ ἀποθλέπῃ πρὸς τοὺς πρώτους βαθμοὺς καὶ βραβεῖα μεταξὺ τῶν συμμαθητῶν του.

—
Κρίσεις τοῦ Φαροῦ τῆς Σύρας περὶ τῶν σχεδιογραφημάτων τοῦ Νέου Θεάτρου :

«Δυστυχῶς δὲ τρόπος τῶν διαγωνισμῶν γίνεται ἐν Ἑλλάδι διὰ τρόπου ὅλως ξένου τῆς ἀρμοζούσης τακτικῆς. Εἰς τὴν Ἑλλάδα σχεδιογράφημα φέρε σὺ καὶ ἃς τόκανες ἄλλος, τὶ πειράζει..»

—
Αλλὰ καὶ δὲ τρόπος τοῦ γράφειν τοῦ Φαροῦ νομίζουμεν δὲν γίνεται διὰ τρόπου ὅλως ξένου τῆς ἀρμοζούσης ἐξηγήτικῆς !

ΚΟΓΧΥΛΙΑ

Εἰς τὴν στενήν μας πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος γίνεται τὰς Κυριακὰς ἴδιας τόση συρροή κόσμου, ώστε ἀποτελεῖται εἰς κυκεών, ώς εἰς πᾶν ὅτι φέρει τὸ ὄνομα Σύνταγμα. Ὄλο τὸ ρωμαϊκὸν ἀντιπροσωπεύεται ἔκει. Φοιτηταί, καθηγηταί, ἔξωμερηταί, βιομήχανοι, νεαροὶ ἀξιωματικοί,

Σκόρη μοράχα λέρωσε τὸ ἀπάρθερο σπαθὶ τωρ,

ζητοῦντες νὰ μεταβάλωσι τὴν πλατεῖαν εἰς Καραλὴ Ταμπούρῳ ἔρωτικῶν συμπλοκῶν, ποῦ καὶ ποῦ δὲ μεταξὺ τοῦ σκότους τῶν καπέλλων προβάλλει καὶ κάνεν φέσι κόκκινον, κόκκινον. Βαδίζουν δὲ ὅλοι δίκην νευροσπάστων, παρασυρόμενοι ύπὸ τοῦ ρέματος καὶ γίνονται χίλια δυὸς κουνήματα, σπρωξίματα, γέλοια, παρεξηγήσεις, ἐκτροχιάσεις, ἐνῷ ἀφθονὸν ἔξαποστέλλει εἰς τοὺς ρώθωνας τῶν περιπατητῶν τὴν εὐωδίαν του τὸ οὐρητήριον τοῦ κήπου.

—
Ἐπεικέφθην τὴν Ῥιζάρειον Σχολήν· ἔγεινε πλέον κατάστημα κατοικήσιμον, οἱ κοιτῶνες εὔρυνθησαν, τεχνητοὶ ἀπόπατοι, κατὰ τὰς ἀπαίτησεις τῆς ὑγιεινῆς, κατεσκευάσθησαν, τὸ νοσοκομεῖον διωρθώθη, λουτρά προσετέθησαν, θὰ γείνη δὲ καὶ γυμναστήριον εἰς τὸν περίβολον τοῦ καταστήματος, καὶ μόνον τὰ κρατητήρια, ὑπόγεια, μπουδρούμια, μοὶ ἔκαμον κακὴν ἐντύπωσιν. Ο συνοδεύων με φίλος, πρώην Ῥιζάρτης, μοὶ ἔλεγεν ὅτι πρὶν δὲν ἦτο σχολή, ἀλλ᾽ ἀνθρωποκοτονεῖον. Εἰς δὲ τὴν βρώμαν τῶν ἀποπάτων, τὸ στενὸν τῶν κοιτώνων, τὴν ἔλλειψιν λουτρῶν, τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς γυμναστικῆς, προσετίθεντο καὶ αἱ μικροραβδιούργιαι τῶν κυθερωνῶντων. Αλλὰ τώρα

τοῦ θυρωδοῦ, ἀπὸ τὴν ὅποιαν ὅχι ὄλιγα ἔκτακτα βγάζεις, μοῦ φαίνεται.

—
Αμ τί βγάζω καὶ ζεβγάζω ! πόσοι ἔρχονται εἰς τὸν Παράδεισον ! Ο Παντοδύναμος μὲ τὰς ἴδεας του περὶ δικαιοσύνης καὶ ἀδικίας ἡραίωσε τὸν ἐκλεκτὸν πληθυσμὸν τοῦ Παραδείσου. Ἐν πρώτοις ὅλους σχεδὸν τοὺς χριστιανοὺς τοὺς στέλλει εἰς τὸν "Ἄδην". Ξεύρει δὲ ὅτι αὐτοὶ ἔχουν καὶ τὸν Παρᾶς τοὺς δὲ ἀγρίους καὶ βαρβάρους καὶ τὰ ζῶα διατάττει νὰ τοὺς δεχθῶμεν ἔδω. ἔξαντὸν μόνον οἱ βασιλεῖς καὶ μεγιστᾶνες εἰς εἰδὸν κατιμὲδουν, νὰ, παραδείγματος χάριν, τὸ ὀραῖον τοῦτο κομβολόγιον μὲ τὸ ἔχάρισεν διάσιλεν τῶν Ὄνουλουλού. Ὁ ἄλλος ὅμως λαὸς ἡ κάνεντας Ἰνδικὸν καρύδι μὲ προσφέρουν ἥ φοίνικας ἥ καπνὸν κτλ... εἰς τὸ καφφενεῖον οὔτε πατοῦν, προτιμῶντες τοὺς ώραίους κήπους τοῦ Παραδείσου.

—
Ο καύμένος ὁ Πετράκης μας, ὑπέλαθεν εἰρωνικῶς μειδιάσσας ἥ Ἀσπασία, θὰ ἀποθάνῃ ἀπὸ τὴν πείνα ! νὰ σὲ δανείσω μερικὰ χρήματα, ὅμογενη μου ; ἔ, ἔ ; τί λέσ;

—
Ομογενῆ ! μὲ ὄνομαζεις, εἶπε μελαγχολικῶς ὁ ἄγιος Πέτρος : μὰ δὲν ζεύρεις, ψυχή μου, δὲι ἔκεινοι οἱ ἀνθρώποι δι' ὄλιγων ἐτῶν ὑπαρξίαν ἀποτολοῦν τὰ πάντα ; Κλέπτουν ἀνηλεῶς τοὺς πτωχούς· γίνονται αἴτιοι δυστυχιῶν, αὐτοκτονίας καὶ ἀτιμώσεως τῶν πτωχῶν τά-

ξεων τοῦ λαοῦ· κτιζουν παλάτια, κατακτοῦν χωρία, ἔχουν ἀμάξις, ὑπηρέτας, ἐνῷ οἱ πλεῖστοι ἔξ αὐτῶν ἥσαν πρὸ ὄλιγου καιροῦ ὑπηρέται· καὶ τόσα ἄλλα, μόνον καὶ μόνον ἔχοντες ὑπὸ ὅψιν τὸ μικροσκοπικώτατον ἔξ ὄλιγων ἐτῶν μέλλον των. Ήμεῖς δὲ, σὲ εἶπα, οἵτινες ἔχομεν ἔνωπιον ἥμῶν αἰώνιον μέλλον καὶ . . .

—
Η κρούσιε τοῦ καθώνος τῆς ἔξω μεγάλης θύρας τοῦ Παραδείσου διέκοψεν ἐνταῦθα τὸν Ἀγιον Πέτρον, δότις ἐσπεύσεν ἀμέσως ὡθούμενος ἐκ τῶν νάτων ύπὸ τῆς Ἀσπασίας γελώσης θορυβωδῶς.

—
Ας ἴδουμε ποράδ διάστολος ψόφησε πάλιν, ἐμουρμούρισεν ὁ ἄγιος Πέτρος καὶ στρέψας μετὰ πατάγου δις τὴν κλείδα ἥγοιξε τὰς πύλας.

—
Ήσαν πέντε ἀποθανόντες.

—
Τὰ φύλλα τῆς πορείας καὶ τοῦ βίου σας ! ἀγεφώνησεν ἐπιτακτικῶς πως ὁ αἰώνιος θυρωρός. Ο πρῶτος ἐκ τῶν πέντε τὰ παρουσιάζει· δὲ "Ἄγιος Πέτρος ἀναγινώσκει ὑψηλοφάνως : « Ήμεῖς δὲν Παντοδύναμος, ἐλέφω μας, παρακαλοῦμεν τὰς Ἀρχὰς τοῦ κράτους ἥμῶν ὅπως ἔξαιρετικῶς ἐπιτρέψωσι τὴν ἐν αὐτῷ διαμονὴν ἐπὶ τινὰ χρόνον εἰς τὸν Κον Τσεγραπόντεν, ἐκ Χίου, μεγαλέμπορον, τραπεζίτην, ἔτῶν 48, κλέπτην τῶν κλεπτῶν, καὶ ὄλετηρα τῶν κοινωνιῶν ἀποθανόντα αἴφνης ἐν συμποσίῳ. Η παράβασις τοῦ αἰώνιου ὑμῶν νόμου περὶ δικαιοσύνης δικαιοιογεῖται ύπὸ τῆς ἐκτάκτου ἥμῶν ἐπι-